

Mornarjeva ljubica.

»Ljubica, ali si zábila,
da bi na pir me povabila?« . . .
»Nisem te zabila, dragi moj —
pridi med svate nocoj!«

Prišel je ljubček sredi noči,
vanjo uprl je lepe oči . . .
»Ljuba nezvesta, kaj ti je mar,
danes hodila si pred oltar!« —

Usta zaprl mu je bridek nasmeh . . .
»Čuješ ti, ali ni bilo to greh:
pila poljube si moje, deklé —
drugemu dala pa svoje srcé?« —

Dal ji je roko, zarajal je ples,
v strahu drhtelo je dvoje teles . . .
Dalje in dalje sta rajala,
ljubezen gorkejša je vstajala . . .

Prsi na prsi slonita si spet,
z usten ljubezni si pijeta med. —
Ah, kako mil je ljubezni napoj —
morda poslednji nocoj?

Zjutraj je line odpirala
in se po morju ozirala —
morda pa pride še enkrat
oni sinočnji svat? —

Ni ga, ah ni ga dočakala —
zaman po dragem je plakala . . .
On si hladi sedaj želje srcá
v mehkem valovju, na dnu morjá . . .

Nataša.

